

Seicho-No-Ie albo New Age po japońsku

Autor tekstu: **Mirosław Kropidłowski**

Jest to religijna filozofia utworzona w 1930 r. w Japonii przez Masaharu Taniguchi po tym, jak miał on otrzymać boże objawienie, że świat materialny nie jest niczym innym, jak tylko iluzją. Kamieniem węgielnym było wydanie pierwszego egzemplarza czasopisma „Seicho-No-Ie”, który przyniósł podstawowe nauki Taniguchi. Doszło do następnych jego wydań i do publikacji innych tytułów, jak również popularyzacji nowej filozofii wśród części ludności Japonii. W 1941 r. ta nowa religia o filozoficznej treści została uznana przez rząd.

„Dla nas istnieje wyłącznie jeden Bóg stwórca, który jest przedstawiany w najróżniejszy sposób w innych religiach”, powiedział przewodniczący Seicho-No-Ie w Brazylii, Yoshihico Iuassaca. Religia ta byłaby więc „wyższą doktryną”, która jest potencjalnie w stanie przyciągać wyznawców innych religii.

„Taniguchi postawił się jako supermesjasz, którego zadaniem byłoby połączenie innych religii”, stwierdziła socjolog Leila Marrach de Albuquerque, autorka książki „Seicho-No-Ie z Brazylii”.

Sam symbol kultu wskazuje już na pomieszanie trzech religii, którym w zakładaniu Seicho-No-Ie inspirował się jego założyciel. Łączy chrześcijański krzyż, swastykę i księżyc (białe tło) buddyzmu, a wszystko to otoczone słońcem, które przedstawia jedno z bóstw szintoizmu. Chrystus również jest dla tej religii odniesieniem: „Jezus jest specjalnym synem Boga, doskonałym, jak my wszyscy, wybranym, aby zbawić ludzkość”, powiada Iuassaca. Inną nauką, którą Seicho-No-Ie przyjmuje, zwłaszcza w Brazylii, jest spirytyzm w wydaniu Allana Kardeca, bowiem w religii tej również wierzy się w reinkarnację jako sposób na duchową ewolucję.

Kult w Seicho-No-Ie jest prosty. Poza wykładami, w których przywódcy przekazują naukę i własne doświadczenia, obecne na nich osoby deklamują pieśni i modlitwy, takie jak „Shinsokan”, medytacyjny tekst napisany przez Taniguchi’ego. Z ciałem pochylonym do przodu i ze złożonymi dłońmi, głosiciele czynią głęboki ukłon przed słuchającymi ich osobami i pewnemu wizerunkowi z japońskim napisem „Jisso”, co oznacza „prawdziwy wizerunek”.

Podziękowanie poprzez „bardzo dziękuję” jest podstawowym aspektem doktryny, często używanym podczas kultów. Podziękować wszystkim, nawet przodkom, jest jednym ze sposobów, aby zachowywać pozytywne myślenie i odsunąć problemy, które, zgodnie z Taniguchi, miałyby być wyłącznie tworam ludzkiej myśli.

Warto również wskazać na adaptacyjny potencjał tej religijnej filozofii na przykładzie Brazylii. Pierwotnie, jeszcze w Japonii, Seicho-No-Ie była skierowana ku kultowi zwróconemu ku zmarłym przodkom i zachowaniu rodzinnego dobytku i tradycyjnych wartości kulturalnych Japonii. Tymczasem, rozwijając się wśród Brazylijczyków, kultury w nowym kraju zaczęły zajmować się bardziej poszukiwaniem rozwiązania dla problemów finansowych, rodzinnych i zdrowotnych biorących w nich udział osób.

Mirosław Kropidłowski

Ur. 1961. Przez wiele lat był misjonarzem katolickim w Afryce i w Ameryce Łacińskiej, od niedawna jest księdzem prawosławnym Ukraińskiego Kościoła Prawosławnego - Patriarchatu Kijowskiego w w Brazylii. Współtworzy serwis Ekumenizm.pl. Pracuje jako zastępca dyrektora w biednej szkole publicznej na peryferiach miasta Senhor do Bonfim i pracuje społecznie wśród najuboższych dzieci swojej szkoły i regionu. Jest także inicjatorem [Stowarzyszenia Misja Nadzieji i Miłości](#), do walki z biedą i jej konsekwencjami.

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 09-01-2005)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,3876) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,3876>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz
Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.
Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl